

בכורות פרק ב הלוקח עובר פרתו דף יז

לצמצם ובוודאי אחד יצא ראשון והשני אינו קדוש וצריך לתת אחד לכהן והשני לבעלים. הרוג שנמצא בדרך העיר הקרובה למקום מיתתו צריכה להביא עגלה ערופה, אם נמצא ההרוג בין שני עיירות ר' אליעזר אומר ששתיהן מביאות שתי עגלות משום שסבר שאפשר לצמצם ולבדוק שהמת בדיוק באמצע והפסוק "והיה העיר הקרובה" משמע גם שתי ערים קרובות, ת"ק סבר שאינם מביאים כלל משום שסבר שאפשר לצמצם שהמת בדיוק באמצע ומהלשון 'הקרובה' משמע דווקא עיר אחת, חכמים אומרים שמביאים עגלה אחת בשותפות ומתנים שהעיר הרחוקה מוחלת על חלקה לעיר הקרובה משום שסברו שא"א לצמצם ולהניח שהמת בדיוק באמצע ובוודאי עיר אחת קרובה יותר.

רחל שילדה מין עז וכן עז שילדה מין רחל הוולד אינו קדוש כבכור שכתוב **"שור"** שיהיה הוא שור ובכורו שור, אם דומה במקצת סימנים לאימו קדוש ור"ש אומר רק אם דומה בראשו ורובו. בברייתא כתוב שחכמים פוטרם ור"מ מחייב והסתפקו באיזה מקרה מדובר א. רחל בת רחל בת עז שר"מ מחייב היות והבכור דומה לאימו ב. רחל בת עז בת רחל שר"מ מחייב משום שחזר הבכור להיראות כעיקר הגזע ורק אימו משונה ג. מדובר שהבכור דומה במקצת סימנים לאימו ור"מ מחייב כדעת חכמים במשנה וחכמים פוטרם כדעת ר"ש במשנה. רחל שילדה כמין עז צמרו פטור מראשית הגז שכתוב **"ומגז כבשי יתחמם"** להוציא צמר עיזים שהוא קשה ואינו מחמם. בקרבות חובה כתוב **"ושעיר עזים אחד"** ללמד שצריך להיות מיוחד ממין עז עד לששת ימי בראשית, בקרבן נדבה **"שור או כשב או עז"** למעט כילאים ונדמה. שה שאינו מיוחד מששת ימי בראשית ואינו דומה לגזע המקורי אין לוקים על צמרו משום כלאים שכתוב **"לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו"** להקיש צמר לפשתים שאינו משתנה, ופסול לפתיל תכלת שכתוב **"צמר ופשתים יחדו גרילים תעשה לך"**, ואינו מטמא בנגעים שכתוב **"נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים"**. רב אשי אמר שיין מענבים שגדלו על גבי עץ תאנה פסולים לנסכים משום שמשתנה ריח היין וכתוב **"זבח ונסכים"** להקיש נסכים לזבח שאסור להביא אם השתנה.

רחל שילדה שתי זכרים בכורות יחד, ר' יוסי הגלילי אומר ששניהם קדושים שכתוב **"הזכרים לה"** לשון רבים וסבר שאפשר לצמצם כלומר שדבר יקרה בידי שמים בדיוק מוחלט, וחכמים אומרים שא"א